

РЕШЕНИЕ

№ 1263

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 20.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **777** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Л. Г. В. с адрес: [населено място], [улица], № 58, вх. А, ап. 16 срещу мълчалив отказ на Управителя на НОИ, оспорващата да бъде назначена на длъжността началник на сектор „Отпускане на пенсии”, при ТП на НОИ, [населено място]. На 18.01.2013 г. Управителят на НОИ е постановил Заповед № 59, с която изрично е отказал на оспорващата да бъде назначена на длъжността началник на сектор „Отпускане на пенсии”.

В жалбата, от съда се иска отказът да бъде отменен и преписката да бъде върната на компетентния административен орган за произнасяне със съответните задължителни указания. Твърди се, че след отмяната на заповедта, с която е било прекратено трудовото ѝ правоотношение, Ц. е поискала от Управителя на НОИ, да бъде възстановена на заеманата по преди това длъжност, прилагайки декларация по чл. 7 от ЗДСЛ, в която е посочила, че брат ѝ В. Н. е бил назначен на длъжността Директор на ТП на НОИ, преди тя да бъде възстановена. Инвокирани са доводи, че органът по назначаването неоснователно е приел, че е налице отрицателна предпоставка по смисъла на чл. 7 ал. 2 от ЗДСл, а именно, че между оспорващата и нейния роднина съществува йерархическа връзка на ръководство и контрол. В тази връзка не са изложени ясни и обосновани мотиви. Твърди се, че длъжността „Началник на сектор Отпускане на пенсии” е на пряко подчинение на началника на отдел „Пенсии”, като дейността на сектора се планира, координира и отчита на него, а не на Директора на

ТП на НОИ. Въпросите, свързани с възникването, съдържанието и прекратяването на служебните правоотношения, както и относно налагането на дисциплинарна отговорност на служителите на ТП на НОИ се решават от органа по назначаването, който е управителя на НОИ, а не от съответния териториален директор. По изложените причини, според оспорващата тя не би могло да се окаже в йерархическа връзка с ръководителя на ТП на НОИ.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващата не се явява лично. Допълнителни аргументи са развити в представените писмени бележки.

Ответникът по оспорването, в лицето на Управителя на НОИ не се явява. Процесуалният му представител юрисконсулт П. оспорва жалбата. Намира, че административният орган законосъобразно е отказал В. да бъде назначена на държавна служба, поради наличие на отрицателни предпоставки за това.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с Решение № 153/20.07.2012 г. на Районен съд – [населено място], потвърдено с решение № 131/25.10.2012 г. на Окръжен съд – [населено място] е признато за незаконно уволнението на Л. В. и е отменена заповед № 189/17.02.2012 г., с която е прекратено трудовото ѝ правоотношение.

Със заповед № 1424 от 04.12.2012 г. на Директора на ТП на НОИ, [населено място], на основание чл. 325, т. 12 от Кодекс на труда е прекратен трудовия договор на В., заемала длъжността Началник на сектор „Отпускане на пенсии”, при ТП на НОИ, [населено място]. Като мотиви за издаване на заповедта, е посочено, че длъжността е била определена за заемане по служебно правоотношение, съгласно утвърденото със заповед № 598 от 02.07.2012 г. на Управителя на НОИ, длъжностно разписание на ТП на НОИ, [населено място].

Със заявление вх. № 94Л-485-6880/28.11.2012 г. до управителя на НОИ В. е поискала да бъде назначена на длъжността „Началник на сектор Отпускане на пенсии”, при ТП на НОИ, [населено място]. Към заявлението е приложена декларация за обстоятелствата по чл. 7, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл, в която заявителката е посочила, че е в роднинска връзка с Директора на ТП на НОИ, [населено място] Г. Н., който ѝ е брат. Представено е също и решение № 24 от 22.12.2011 г. на Комисията за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси.

Заявлението на Г. и описаните по-горе документи са изпратени с писмо № 66-16-4/11.01.2013 г. на Директора на Дирекция „ЧРАСА” на НОИ.

Към преписката е приложена и длъжностна характеристика за длъжността началника на сектор „Отпускане на пенсии” при ТП на НОИ, [населено място].

Административният орган не се е произнесъл в законоустановения 14-дневен срок, поради което В. е оспорила мълчаливия отказ пред АССГ. В последствие е издадена заповед № 59/18.01.2013 г., с която е постановен изричен отказ, която също е оспорена в рамките на настоящето производство.

Като доказателства по делото са приети, справка от НБД на Населението, от която е видно, че В. Г. Н. е брат на Л. Г. В. и служебна бележка № 11-69-4 от 29.01.2013 г., удостоверяваща, че В. Г. Н. е назначен на длъжността Директор на ТП на НОИ, [населено място] по служебно правоотношение от 24.07.2012 г. и че заема тази длъжност и към настоящия момент.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Заявлението на В. е подадено на 28.11.2012 г. Сроктът, в който е следвало да се произнесе административният орган е изтекъл на 12.12.2012 г., поради което следва да се приеме, че подадената на 11.01.2013 г. жалба е в рамките на едномесечния преклузивен срок по чл. 149, ал. 2 от АПК. Заповед № 59/18.01.2013 г. е издадена след подаване на жалбата и няма данни да е връчвана на В.. Поради изричното изявление, че оспорването се поддържа и срещу този акт, съдът следва да се произнесе и по неговата законосъобразност. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство и срещу актове, с които се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че по отношение на Л. В. са налице отрицателните предпоставки по чл. 7, ал. 2 от ЗДСл, възпрепятстващи възможността, тя да бъде назначена на държавна служба.

По силата на § 85, ал. 1 от ПЗР на ЗДСл, правоотношенията с лицата от администрациите по [Кодекса за социално осигуряване](#) се уреждат при условията и по реда на [§ 36](#) от ПЗР на ЗДСл (ДВ, бр. 24 от 2006 г.).

Според визираната разпоредба, когато една длъжност, която се изпълнява по трудово правоотношение, бъде определена с нормативен акт за заемане от държавен служител, в едномесечен срок от влизането в сила на акта лицето се назначава за държавен служител. Назначаването се извършва, ако служителят отговаря на изискванията на [чл. 7](#) и подаде заявление по [чл. 8](#) в 14-дневен срок от влизането в сила на нормативния акт.

В разглеждания казус основният спорен между страните въпрос е, дали В., заемайки по служебно правоотношение длъжността „началник на сектор” „отпускане на пенсии”, при ТП на НОИ, [населено място], би се оказала в йерархическа връзка на ръководство и контрол с В. Г. Н., който е неин роднина по сребрена линия от първа степен – брат. Последното обстоятелство се установява, от приложената служебно към доказателствата по делото справка от националната база данни на населението на Р. Б..

Съгласно чл. 2 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията /НПКДА/, длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на [Закона за Министерството на вътрешните работи](#), на [Закона за отбраната и въоръжените сили на Р. Б.](#), на [Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража](#) или на [Закона за дипломатическата служба](#), въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

В случая, длъжността „началник на сектор” „отпускане на пенсии”, в отдел „Пенсии” при ТП на НОИ, [населено място], видно от утвърдената за тази длъжност характеристика, е ръководна, с ниво 8 и минимален ранг за заемане III младши. Тя е в йерархична, субординационна подчиненост с Началника на отдел „Пенсии” и

Директора на Териториалното Поделение, които са съответно пряк /оценяващ/ ръководител и контролиращ ръководител.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с изтъкнатите от оспорващата доводи, че тя би се оказала в йерархическа връзка на ръководство и контрол с Директора на ТП на НОИ, поради обстоятелството, че неин пряк ръководител е началника на отдела, който възлага работата и пред когото става отчета за извършването ѝ.

Видно от раздел VI, т. 2 от приетата длъжностна характеристика, работата на началника на сектор „Отпускане на пенсии”, може да се възлага и пряко от Директора на Териториалното поделение, т.е. държавния служител би могъл да се окаже в пряка йерархическа връзка с ръководителя на администрацията, което е отрицателна предпоставка за заемането на длъжността.

На следващо място Директорът на ТП се явява контролиращ ръководител по отношение на началника на сектор „Пенсии”. С Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация /Приета с [ПМС № 129](#) от 26.06.2012 г., в сила от 1.07.2012 г./ са уредени отношенията, свързани с оценяването на служителите в държавната администрация за изпълнението на заеманите от тях длъжности, както и за повишаване в държавна служба на държавните служители. При изготвянето на оценките съществени са функциите на контролиращия ръководител. Оценяването се извършва от оценяващият ръководител, който попълва съответния формуляр, подписва го и запознава оценявания със съдържанието му. Оценяващият ръководител предава формуляра на контролиращия ръководител след изтичане на 7-дневния срок за възражение. По силата на чл. 21, ал. 1 от Наредбата, контролиращият ръководител преглежда формулярите за оценка, като има право да изиска от оценяващите ръководители допълнителна информация и аргументация за оценките, да поиска допълнително мнение на други служители за работата на оценявания, както и да направи коментар, който да запише в съответния раздел на формуляра за оценка. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба, контролиращият ръководител подписва формуляра за оценка в 7-дневен срок от получаването му, след което в 3-дневен срок го предава в звеното, изпълняващо функции по управление на човешките ресурси. Контролиращият ръководител може да потвърди годишната оценка или да я промени с една оценка. На практика, това означава, че ако оценяващият ръководител е поставил най-ниската оценка на служителя, контролиращият ръководител може да я завиши и така служебното му правоотношение да не бъде прекратено.

Визираните разпоредби сочат много ясно, че чрез дадените му правомощия, контролиращият ръководител може да упражнява влияние върху кариерното развитие и оценяването на подчинените му държавни служители. От тази гледна точка, Л. В., в случай на заемането на длъжността „началник на сектор”, би се оказала в непосредствено положение на контрол от страна на Директора на ТП на НОИ, което, съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗДСл е недопустимо, защото същият ѝ е роднина по сребрена линия от първа степен.

Не е без значение приложеното към преписката решение № 24 от 22.12.2011 г. на Комисията за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси, видно, от което е установен конфликт на интереси по отношение на В. Н., който е издавал заповеди в частен интерес, отпускаяки допълнително материално стимулиране на Л. В., заемаща тогава по трудово правоотношение длъжността „началник на сектор”, в отдел

„пенсии”, при ТП на НОИ. Очевидно е, че между двамата са възниквали отношения, които са станали причина за постановяването на този акт и които най-малкото биха предизвикали съмнение в обективността и безпристрастността на вземаните от тях в бъдеще решения, по повод на изпълнението на държавната служба.

Във връзка с изложеното настоящият съдебен състав намира, че по отношение на Л. В. не е изпълнени условията, предвидени в чл. 7, ал. 2 от ЗДСл, което е пречка за заемането на държавна служба, поради което жалбата ѝ следва да бъде отхвърлена.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал такива, на същия следва да се присъдят такива.

Водим от горното и на основание чл. 143, ал. 4 и чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Г. от [населено място] срещу мълчалив отказ, а в следствие изричен, обективиран в Заповед № 59/18.01.2013 г. на Управителя на НОИ, оспорващата да бъде назначена на длъжността началник на сектор „Отпускане на пенсии”, при ТП на НОИ, [населено място], при условията на § 85 от ПЗР на ЗДСл. ОСЪЖДА Л. Г. В. с адрес: [населено място], [улица], № 58, вх. А, ап. 16, с ЕГН [ЕГН], да заплати на Национален Осигурителен Институт сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 777 по описа за 2013 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Р. Б..